

Sroka zwyczajna

WYGLĄD:

Sroka (*pica pica*) jest ptakiem o bardzo charakterystycznym wyglądzie. Jej długość sięga prawie pół metra, jednak znaczna część to ogon – znane są przypadki, występowania ogonów o 25 centymetrowej długości. Długość skrzydeł wynosi około 20 centymetrów. Sroka jest ptakiem, o stosunkowo niewielkiej wadze – waży niespełna 200 g.

Upierzenie sroki jest czarno – białe. Barwy charakterystycznie się układają – powstaje swego rodzaju kontrast. Skrzydła roku są czarne, spód ciała biały, nogi czarne, Czarny także jest dziób.

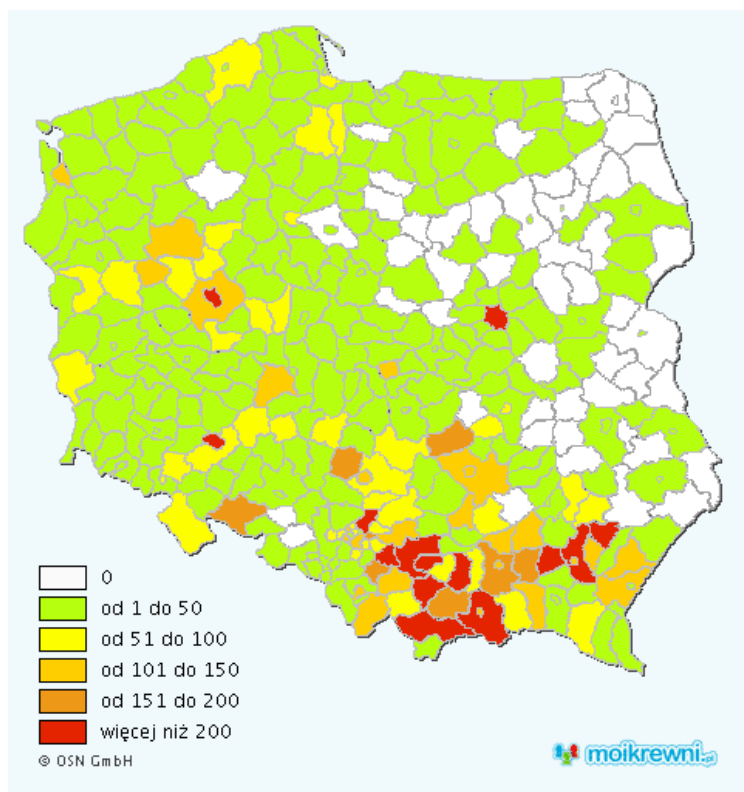
WYSTĘPOWANIE:

Sroka jest ptakiem, który często występuje w pobliżu skupisk ludzkich. Spotykana jest w okolicach osiedli mieszkaniowych, w centrach miast i innych miejscach. Można ją spotkać również na wsiach, oraz na szeroko pojętych terenach rolniczych. Bez względu na miejsce występowania, buduje gniazda w kępach krzaków, oraz w koronach drzew. Niekiedy na swoją siedzibę, wybiera bardzo wysokie drzewa. Charakterystyczne jest to, iż bardzo broni swojego terenu – znane są przypadki wyprowadzania się innych ptaków z miejsc, w których zagnieździły się sroki.

Analizując szerzej – sroka jest ptakiem, który występuje w Polsce dość licznie. Ptaki występują praktycznie w całej Europie, w północnych rejonach Afryki, w Ameryce Północnej. Jest ptakiem osiadłym.

W Polsce:

BIOLOGIA:

Typowym środowiskiem sroki jest „krajobraz parkowy”, a więc wszelkiego rodzaju luźne skupienia drzew i krzewów porzucane wśród odkrytych równin — od sadów i ogrodów na przedmieściach, poprzez kępy drzew i krzewów wśród pól, aż do nadrzecznych łągów z kępami łązy i wikliny. Również i zimą nie opuszcza ona tych terenów. Żeruje na ziemi, poruszając się nieco szybciej i sprawniej niż inne krukowate. Zdobycz jej stanowią dżdżownice, większe owady i ich larwy, żaby, jaszczurki, ślimaki; pokarm roślinny stanowi jedynie niewielką domieszkę jej jadłospisu 2l i to głównie w zimie. Wiosną często wypija jaja i porywa pisklęta ptaków, dlatego nie jest objęta ochroną. Gniazdo, różniące się od gniazd innych krukowatych charakterystycznym „daszkiem” z luźno ułożonych gałązek, umieszczone jest najczęściej w wierzchołku cienkiego, smukłego drzewa, lecz w okolicach, gdzie ptaki czują się bezpieczne, bywa umieszczane na wysokości zaledwie 3-4 m w gęstych, splątanych krzewach tarniny lub wierzby. Dystans ucieczki zależy od okoliczności; wynosi nie mniej niż 30-40 m, a często nawet około 100 m.

ROLA W ŚRODOWISKU I ZNACZENIE DLA CZŁOWIEKA

Ptaka częściowo chroniony